

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Articvlvs I. Titulus Architecti, qui conuenit omnibus Christianis, sed signatè
Concionatoribus sancitur formulis loquutionum Sacrarum Christi &
Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

OPVSCVLVM I.
ARCHITECTVS
CHRISTIANVS

Sacer. Spiritualis. Mysticus.
Tropologicus.

S E R M O I.

Amator veræ Sapientiæ & Virtutis Christianæ
studiosus sit oportet

A R C H I T E C T V S.

AEdificate alterutrum, sicut & facitis.

Ad Thessal. v. II.

A R T I C V L V S I.
TITVLVS ARCHITECTI

Qui conuenit omnibus Christianis, sed signatè Concionatoribus,
sancitur formulis loquutionum sacrarum Christi
& Apostolorum.

Academici Christiani.

MATOR veræ Sapientiæ, & virtutis Christianæ studiosus ac cultor, ad quem sermones nostri diriguntur in hac Adolescentum Virorumque Academicorum exedrâ, cùm minimè contentus aridâ quadam,

ARCHITECTVS CHRISTIANVS. 7

dam, sterilique rerum variarum cognitione, fructuosa aliâ, & in opus prodeunte scientiâ excellere debeat: in hac autem principem facilè locum habeat **AEDIFICATORIA**, seu **ARCHITECTURA**; hanc, sed vulgari illâ multo nobiliorem, nec generis humani Domino indignam debet imprimis excolere. **ARCHITECTVS** itaque sit oportet, sed **CHRISTIANVS** ille **ACADEMICVS**, quem, & *Grammaticum & Philosophum, & Medicum, & Iurisconsultum, & Militem, & vniuersitatem, Artificem* Christianum, non nominari solùm, sed etiam esse debere, diuersis dissertationibus, & libris demonstrauimus. Quàm verè autem Titulus iste Sapientiæ Amatori conveniat, illæ imprimis ostendunt loquutionum formulæ, quibus veræ Sapientiæ Magister suos Auditores, & Discipulos structori comparare, vel ipsorum motiones, actionesque ad Architectonicæ normam consueuit exigere: quales passim in Diuino volume occurrunt.

CHRISTVS imprimis Auditorem, factoremque verborum suorum, dicit similem Viro Sapienti, qui ædificauit domum suam supra petram: audientem autem, & non operantem stulto ædificanti super arenam. Matth. vii. 24. & Luc. vi. 48. Itaque utrumq; insinuat esse Architectum; illum bonum, hunc malū. Alio tempore & loco, ad perfectionem virtutum Evangelicam, eiusq; apicem præproperè temereque contendentem, abique maturâ deliberatione, ac præparatione debita, confert cum homine volente turrim ædificare, nec prius impendiorum, sumptuumque rationes ineunte: cui deinde dicatur: *Hic homo capit ædificare, & non potuit consummare* Lucæ xiv. 30. Cùm de profectu in fide ac virtutum studio differeret Lucas Historicus in Actibus Apostolicis, compendio multa includens, cap. ix. aiebat: *Ecclesia per totam Iudaam & Galileam & Samariam habebat*

bebat pacem, & AEDIFICABATVR, ambulans in timore Domini, & consolatione Sancti Spiritus replebatur. Vbi Aedificandi verbum, Græcè, ἐκδομήματα, architectonicum, significat, tum spirituale quoddam incrementum, ex mutuâ doctrina atque exemplis, tanquam lapidibus, tum propagationem externam: quomodo Ecclesia rectè tunc dici potuit aedificari. Istiusmodi Aedificandi metaphoræ sunt frequentes apud Paulum Apostolum, qui ijs delectatus videtur: & sumit illas, tum in bonam, tum in malam partem, sicut Aedificatores sunt boni & mali, Architecti Sapientes & insipientes, structores periti & imperiti.

Epistola i, ad Corinthios cap. viii. 1. Scientia, inquit Apostolus, inflat, Caritas vero aedificat. Quod quidem commode referri potest ad illos, in quibus est Caritas, tanquam Ars architectonica in Artifice. Est autem in eo antithesis, quod scientia, quatenus Caritate destituitur, tumorem pariat, hominum vitio, qui Sapientia abutuntur sua, ut scientiam suam aestimant: Caritas vero vitam adferat, ut loquitur Irenæus, lib. 11, c. 45. & solidum quidpiam ac stabile largiatur, dum nimirum Aedificium spirituale extruit. Igitur qui Caritatem habet, est Architectus spiritualis. Præterea, referri potest idem ad proximos, quos Caritas erudit, & Christianis præceptis informat, quodque inde consequitur, ad religionis ac pietatis studium inflammat; quod est Aedificare; cum ex sola scientia oriatur tumor, aliorumque, & maxime, parvorum, & rudium contemptus, quod illorum salus vel negligitur, vel, quod est multo deterius, contemnitur, ut monet Pauli Interpres egregius Benedictus Iustinianus. Eadem in Epistolâ & capite, Apostolus ita scribit: Si quis viderit eum, qui habet scientiam in idolo recumbentem, nonne conscientia eius, cum sit infirma, Aedificabitur ad manducandum idolothysas: Vbi vocabu-

tabulum architectonicum, ædificabitur, οἰκοδομηθεται.
necessariò in malam partem accipitur, cùm significet,
ad scelus provocari istud cernentem, & quodam-
modo falsa opinione imbui, quod fas sit Christianis
liberè vesci ijs, quæ falsis Dijs immolantur.

ARTICVLVS II.

ARCHITECTVS

*Prophetæ, Ecclesiastes, Catechista, Linguis loquens,
Doctor fidelium.*

QVI prophetat, inquit Paulus Apostolus, 1. Corinth. XIV. 4. hominibus loquitur ad ÆDIFICATIONEM, id est, quæ auditores promoueant in cognitione & studio pietatis: & exhortationem, & consolationem. Qui loquitur lingua, semetipsum ÆDIFICAT; hoc est, sibi prodest. **Q**ui autem prophetat, Ecclesiam Dei ÆDIFICAT, id est, fidelium multititudini singularem eximiamque; adfert utilitatem. Volo autem omnes vos loqui linguis, magis autem prophetare. Nam maior est, qui prophetat, quam qui loquitur linguis, nisi forte interpretetur, ut Ecclesia Ædificationem accipiat, id est, inde capiat emolumentum in fide, & morum honestate, seu disciplinâ religionis Christianæ. Hisce verbis varios designat Paulus Apostolus Architectos Christianos. Et primus inter eos nominatur, qui prophetat: is enim hominibus loquitur ad ædificationem. Non intelligitur autem Prophetæ nomine is, qui futura prædictit, vel abdita, occultaque patefacit, ut communiter accipi solet istud vocabulum; sed qui docet, ac Diuina mysteria explicat; qualis est Doctor Theologiarum in cathedrâ, Ecclesiastes in suggestu, Catechista in agro, velforo. Hi enim, ex observatione Diuorum Ambrosij & Anselmi, Apostoli mentem explicantium,

A 5

anae